

λένε γλιστριές Μηλ. Ἐγὼ τὴ γυναῖκα τὴν ταῖζω γλιστριές τσαι δὲν παχαίνει (εἰρων.) Τρίκκ. Συνών. ἀντερήθρα, γλιστέρα 1, γλίστρα, γλιστρίτσα, λεμεντήθρα, μελιούρι, νεροσκοῦληκας, σκοῦληκας τοῦ δρόμου, σκουληκαντέρα.

γλιστριάρικος ἐπίθ. Γ. Ψυχάρ., Ζωὴ καὶ ἀγάπ., 51 — Λεξ. Μπριγκ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίστρα, ὅπου καὶ γλίστρια, καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -άρικος.

Ἄλλισθηρὸς ἐνθ' ἄν.: Προσπαθοῦσε... ν' ἀνεβῇ σὲ μιὰ λεύκη ποῦ ἦτανε γλιστριάρικος ὁ κορμός της Γ. Ψυχάρ., ἐνθ' ἄν.

γλιστρίδα ἡ, σύνθηθ. γλιτρίδα Βάρν. Τσακων. (Χαβουτσ.) γλιστρία Κύπρ. (Μένουκ. κ.ά.) Ρόδ. γλιστριίδα Κύπρ. (Πεδουλ. Πρόδρομ. κ.ά.) γλιστριία Κύπρ. (Λευκωσ. Μένουκ.) γλιστερίδα Π. Γενναδ., Λεξικ. Φυτολογ., 114 γλιστερία Κύπρ. ἀγλιστρίδα Λεξ. Βυζ. ἀγλιστρία Κάρπ. Κάσ. βλιστρίδα Λήμν. λιστρίδα Προπ. (Μηχαν.) λιτρίδα Τσακων. (Χαβουτσ.)

Ἐκ τοῦ Βυζαντ. ἐγκλυστρίς. Βλ. Κορ., Ἀτ., 4. 81 καὶ 635. Πβ. Μ. Στεφανίδ., Λεξικογρ. Ἀρχ. 5 (1918-20), 69. Ὁ τύπ. καὶ εἰς Σομ.

Τὸ φυτὸν Ἀνδράχνη ἡ λαχανηρά (Portulaca oleracea) τῆς οἰκογ. τῶν Λυκτιδῶν (Portulacaceae) ἐνθ' ἄν.: Ἐχομε πολλὰς γλιστρίδες Τῆν. (Πύργ.) Ἐμάζωξα βόλικη γλιστρίδα νὰ κάμωμε σαλάτα Κρήτ. (Ἀβδοῦ). Μὴ γλιστρίδες κανάμι σαλάτις Βιθυν. (Πιστικοχ.) Ἀρέσκει σου πολ-λά ἡ γλιστρίδα; Κύπρ. (Πεδουλ.) || Φρ. Γλιστρίδα ἔφαγε(ἐπὶ φλυαρίου) πολλὰ. Γλιστρίδα ἦφαι καὶ γλιστρί ἡ γλῶσσα του (συνών. μετὴν προηγουμ.) Κῶς (Πυλ.) Τοῦ βαλαν'ς τὸ στόμα γλιστρίδα (συνών. μετὴν προηγουμ.) ἐνιαχ. || Ἄσμ.

Ἐβόσκοντον μονάχο του κ' ἔτρωγε τὴ γλιστρίδα Ἡπ. Συνών. ἀντράκλα (I), τρέβλα, χλιμίτσα, χοιροβότανο.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλιστρίδα καὶ ὡς παρωνύμ. Σῦρ. β) Ὡς ὕβρις ἐπὶ ἀνδρῶν Θράκ. (Τσακίλ.)

γλιστρίδι τό, (I) Κέως

Ἐκ τοῦ οὗς. γλιστρίδα.

Γλιστρίδα, τὸ ὅπ. βλ.

γλιστρίδι τό, (II) Πελοπν. (Βαλτεσιν.) γλιστρίδ' Θεσσ. (Σκήτ.) Θράκ. (Λιμν.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίστρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίδι.

1) Ὁ ἰχθύς Γάδος ὁ μικρὸς (Gadus minutus) τῆς οἰκογ. τῶν Γαδιδῶν (Gadidae) Σκήτ. Συνών. μπακαλάος. 2) Ὁ ἐδωδιμὸς μύκης γλιστρίτης (βλ. λ.) Βαλτεσιν. 3) Ἡ σβούρα, ἡ βέμβιζ Λιμν.

γλιστρίνος ὁ, ἐνιαχ. γλιστρίνους Στερελλ. (Ἀντίκυρ. Γαλαξίδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γλίστρα καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίνος.

Ὁ θαλάσσιος ἰχθύς Ὄνος ὁ μεσογειακὸς (Onos mediterraneus) τῆς οἰκογ. τῶν Γαδιδῶν (Gadidae) ἐνθ' ἄν. Συνών. γαδουρόφαρο, ποντίκι, ποντικὸς, σαλοῦβαροδος, σαράβανος, σκορδαλός.

γλιστρισιὰ ἡ, πολλαχ. γλιστρισὰ Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστρίω διὰ τοῦ ἄορ.

Ἡ ὀλίσθησις πολλαχ.: Φόντας ἔτρεχα πρὸς τὰ σὲ φτάσω, ἔφαγα νὰ γλιστρισὰ κ' ἔπεσα τανάσκελα Γαργαλ.

γλιστριτάκι τό, Πελοπν. (Γαργαλ.)

Ἐποκορ. τοῦ οὗς. γλιστρίτης.

Ὁ ἐδωδιμὸς ἀμανίτης γλιστρίτης μὴ ἀναπτυχθεὶς εἰσέτι.

γλιστρίταρος ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γλιστρίτης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -αρος.

Εἶδος ἐδωδιμοῦ ἀμανίτου μεγάλου μεγέθους: Ἡ ὄρηκα νὰ γλιστρίταρο κ' ἦτονε σὰ βανέρι.

γλιστρίτης ὁ, Ἄνδρ. Θήρ. Κίμωλ. Κρήτ. (Βιάνν.) Κῶθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. κ.ά.) Πάρ. (Λεῦκ. κ.ά.) Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Κόκκιν. Κοντογόν. Λογγ. Μανιάκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Οἰτυλ. Παιδεμέν. Παππούλ. Ποταμ. κ.ά.) Σέριφ. Σίκιν. Τῆν. (Ἰστέρν. κ.ά.) γλιστρίτ'ς Ἄνδρ. (Κόρθ.) Πάρ. (Λεῦκ.) γλ'στρίτ'ς Πάρ. (Λεῦκ.) γλιστρίτι τό, Πελοπν.

Ἐκ τοῦ ρ. γλιστρίω διὰ τῆς παραγωγ. καταλ. -ίτης.

1) Εἶδος φαϊόχρου ἐδωδιμοῦ ἀμανίτου, τῆς ὀνομασίας ὀφειλομένης εἰς τὴν γλοιώδη τούτου ὑφὴν Θήρ. Κίμωλ. Κρήτ. (Βιάνν.) Κῶθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. κ.ά.) Πάρ. (Λεῦκ.) Πελοπν. (Βάλτ. Βερεστ. Γαργαλ. Κόκκιν. Κοντογόν. Λογγ. Μανιάκ. Μαργέλ. Μηλιώτ. Οἰτυλ. Παιδεμέν. Παππούλ. Ποταμ. κ.ά.) Σέριφ. Σίκιν. Τῆν. (Ἰστέρν. κ.ά.): Τσοῦ γλιστρίτες τσοῦ τρώμε μαζὶ μ' ἄλλα μανιτάρια τηγανιτοὺς Παιδεμέν. Ἡφερα καθόσ' ἀμανίτες, μὰ δὲν εἶναι τίποτα, γλιστρίτες εἶναι Ἀπύρανθ. Συνών. ἀχερίτης, γλινίτης, γλιστρίδι (II) 2, γλιστρίτσα 1, γλιστρομανίτα, γλιστρομανίτης, γλιτσίτας, γλιτσίτης, δροσίτης, κουκούμι, πλατοκέφαλος. β) Εἶδος μύκητος δηλητηριώδους Ἄνδρ. Συνών. ζουρλομανίταρο. 2) Τὸ ὀξύγαλα Πάρ. Συνών. ἀριάνι, γισαούρι, μαρκάτι, ὀξύγαλα. 3) Εἶδος ὄφεως Θήρ. Πβ. ἀστρίτης, δειντρίτης, σαπίτης, τυφλίτης.

Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Γλιστρίτης καὶ ὡς παρωνύμ. Θήρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πάρ.

γλιστριτοβόλι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γλιστρίτης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -βόλι.

Ἀφθονία τοῦ ἐδωδιμοῦ μύκητος γλιστρίτης: Εἶδα γλιστριτοβόλι 'τονε τὸ φετεινό! Καλαθιές-καλαθιές τσι φέρουν οἱ ἀθροῦποι.

γλιστριτοθέμι τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. γλιστρίτης καὶ τῆς παραγωγ. καταλ. -θέμι.

Γλιστριτοβόλι, τὸ ὅπ. βλ.

γλιστρίτσα ἡ, Πελοπν. (Καρδαμ. Μάν. Ξεχώρ.) Μακεδ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

